

HC 7A, 15-10-2018, Common Law 2

Bleak House

In 1853 verscheen in Engeland een boek van Charles Dickens genaamd Bleak House. In dit boek richtte Dickens zich tegen de rechtspraak in de Court of Chancery, de **equity** rechtspraak dus. Het boek gaat over één rechtszaak, namelijk Jarndyce v Jarndyce. Dit zijn familieleden die tegen elkaar procederen wegens een erfenis. De zaak wordt uiteindelijk opgeheven, omdat de erfenis inmiddels is opgebruikt aan juridische kosten. De rechters waren voor hun inkomen afhankelijk van de zaken die er werden ingebracht. Des te meer zaken betekende des te meer inkomen.

William Blackstone

Er moesten hervormingen plaatsvinden in Engeland. Dit begon al in de 18^e eeuw. In de rest van Europa zegt men dat het het beste is om het recht te **codificeren**: het vastleggen in een wetboek en dit exclusief verklaren. Dit biedt namelijk rechtszekerheid. William Blackstone had een commentaar geschreven op het Engelse recht. Hij was de eerste **hoogleraar** van de Common Law aan de Engelse universiteit. Daar was het recht wel een vak dat je kon studeren. Dit was hetzelfde als in de rest van Europa: het Romeins recht. Voor het leren van de Common Law was een **praktijkopleiding**. Juristen gingen samen in een Inn zitten om dit te leren. Om hier te worden aangenomen moet je je een beetje netjes kunnen gedragen. Je moest het leven van een heer van stand kunnen leiden. Dan mocht je in de crib, daar zaten studenten mee te schrijven met rechterlijke uitspraken. Blackstone heeft de **Commentaries on the Laws of England in Four Books** geschreven. Hieruit is lang de Common Law geleerd. Hij was hoogleraar geworden omdat hij eerst rechter was, maar niet zo'n goede rechter. Hij werd hier als het ware weggepromoveerd. Blackstone was geen voorstander van codificatie.

Jeremy Bentham was juist wel voorstander van een codificatie. Hij kwam tot deze gedachte doordat hij in de zaal van Blackstone zat en het niet eens was met zijn opvattingen.

Blackstone vs. Bentham

Blackstone vergeleek de Common Law met een mooi, oud, gothisch kasteel. Hij zei dat er nu elementen uit dat kasteel niet meer bruikbaar waren in deze tijd. Denk aan de gracht eromheen. De kamers in het kasteel zijn echter omgebouwd tot gemakkelijke vertrekken waar je nog steeds goed in kunt vertoeven. Toch is het soms moeilijk om er te komen. Je moet blijven verbeteren, maar je moet niet te veel veranderen. Het moet grotendeels **intact** blijven.

Jeremy Bentham vond echter dat rechters Common Law maakte zoals men regels maakt voor zijn hond. Ze bestraffen **achteraf** en hopen daarmee dat het niet weer wordt gedaan. Het is altijd een verrassing wat wel en niet mag en wat de straf hierop zal zijn. Hij was daarom een groot voorstander van een codificatie

The Courts

Edmund Burke(1729-1797) schreef de **Reflections on the Revolution in France**. Op dat moment is Frankrijk nog steeds een constitutionele monarchie. Edmund Burke had de bloederige nasmaak aan de revolutie al in zijn stukken voorspeld. In Engeland ontstond toen een **anti-revolutionaire** stemming. Tegenstanders waren tegen de revolutie en alles wat revolutionair was. Eén van de redenen van een revolutie was codificatie en men wilde dit dus niet. Er waren wel alternatieven. Men gaat gebruik maken van **fixies**. Met andere woorden: jokken voor een goed doel. Daar kom je echter niet ver mee, vooral

niet als de regels op een gegeven moment vast gaan liggen. Vooral het feit dat er **drie common courts** waren, maakte dit nog lastiger. Daarnaast had je ook nog de **Court of Chancery** en veel andere rechtbanken. Je wist dus nooit zeker of je bij de goede rechtbank was. De enige manier om dit op te lossen was door middel van wetgeving. Het procesrecht moest dus worden aangepast. Dit heeft geleid tot de **Judicature Acts** in 1876. Als eerste werden alle verschillende rechtbanken vervangen door één centrale rechtbank: de **High Court**. Hier worden alle zaken van belang aangebracht. Verspreid over het hele land kwamen ook **County Courts**. Hier kon je zaken van minder groot belang aanbrengen. Alle **writs** werden toen ook afgeschaft. Het materiële recht bepaalde nu of je een recht hebt om naar de rechtbank te gaan. Naast de High Court, was er ook een nog hoger hof waar je in beroep kon gaan, namelijk de **Court of Appeal**. Als je in beroep wilt zonder dat je toestemming krijgt van de High Court, kan je ook nog aan het hof vragen of je in hoger beroep mag gaan. Alles werd ondergebracht bij een High Court. Materieel gezien bleven de verschillende rechtsgebieden bestaan, maar hier moest wel per rechtsgebied een specialist voor blijven. Voor mensen gespecialiseerd in de equity ging je naar de **Chancery Devison**. Voor gespecialiseerden in de Common Law naar de **Queen's Bench Devison**.

In de High Court zijn ook nog andere afdelingen, namelijk familierecht, erfrecht en zeerecht, te vinden. In het oude recht waren dit ook aparte rechtbanken die gebaseerd waren op het **gemene recht**, het Romeinse recht. Hier waren ook aparte advocaten voor die geleerd waren in beide soorten rechten. Dit werd ook wel het recht van Wills, Wives and Waves genoemd.

Supreme Court of the United Kingdom

De Court of Appeal was een rechtbank van zowel Engeland en Wales. Alle belangrijke rechtszaken in Engeland werden uiteindelijk door de **House of Lords** beslist. Dit was de hoogste kamer in het parlement. Men kreeg langzamerhand de gedachte om dit niet meer over te laten aan dit parlement, maar aan een apart comité. Er waren bepaalde leden van het hoger huis die zich hier nog wel mee mochten bemoeien, de rest moest zich erbuiten houden. Dit is veranderd. In 2009 kwam hier de **Supreme Court of the United Kingdom** voor in de plaats. Dit zijn de enige rechters in Engeland die nooit een pruik op hebben gehad. Als je van de House of Lords lid werd, kreeg je een adellijke titel. Deze titel wilden de leden van de Supreme Court of the United Kingdom behouden. Er werd altijd tot het parlement gesproken, de Engelse rechters richten zich dus tot een publiek. De uitspraken van Engelse rechters zijn dus vaak ook makkelijker te lezen. In Engeland kunnen internationale regelingen alleen worden toegepast als deze worden omgezet in het Engelse recht.

Wat was de houding van wetgevers tegenover wetgeving?

Hoe kritisch was men ten aanzien van de Common Law wetgeving? In een uitzonderlijk geval toetste men wetgeving aan de Common Law. Dit gebeurde in de Dr. Bonham's Case. In de wetgeving stond dat een genootschap bevoegd was om artsen boetes op te leggen en gevangenisstraf op te kunnen leggen. Dr. Bonham vroeg toestemming om zijn beroep te mogen uitoefenen, maar het genootschap gaf deze bevoegdheid niet. Hij ging zijn vak toch uitoefenen en werd uiteindelijk in het gevang gezet. Hij begon een rechtszaak. In laatste instantie werd deze zaak voorgelegd aan de **Court of Common Pleas**. Het bezwaar tegen deze wetgeving is dat de partij de wetgever en de rechter was in dezelfde zaak. Een rechter moet een **onafhankelijke instelling** zijn. De Common Law controleert wetten van het parlement en in dit geval moest hij zeggen dat deze wetgeving **nietig** was. Het was namelijk in strijd met het gemene recht en de rede. De heersende leer werd dat het parlement soeverein was en zelf bepaalde of wetten goed waren. Sir Edward Coke was de **Chief Justice** van de Court of Common Pleas. Hij was een

voorzitter van de Common Law en heeft ook een de Institutes of the Laws of England geschreven. Hij speelde ook een rol in de strijd tussen de Common Law en de equity.

Interpretatie van wetgeving

Er is een extra casus in het werkboek: *Bulmer vs. Bollinger*. Bulmer had zijn gemaakte drank de naam champagne gegeven, en in de champagne streek van Frankrijk vonden ze dit niet zo leuk. Engeland was in deze tijd net lid geworden van de Europese Unie en moest zich nu ook houden aan dit Europese recht. De vraag was nu of wetten geïnterpreteerd moeten worden zoals dat altijd werd gedaan of dat dat gedaan moest worden hoe het gedaan werd in Europa. In Engeland was altijd uitgegaan van een **stricte (grammaticale) interpretatie**. In Europa was er sprake van codificatie en hier werd dus **ruim geïnterpreteerd**. Deze stromingen stonden regelrecht tegenover elkaar. Het bestaande Europese recht was geformuleerd zoals Europeanen het altijd deden. In deze zaak liet een rechter zich uitvoerig uit over hoe het Engelse recht zich moest opstellen jegens deze zaak. **Lord Denning** vond dat er ruime interpretatie moest komen. De houding van zijn collega's was wat conservatiever. Denning vond dat wanneer er een leemte is in de wet, die moest worden opgevuld overeenkomstig de bedoeling van de wetgever. **Lord Simonds** vond dat je dat als wetgever optreedt. Dit is wetgeven onder de vermomming van interpretatie.

Het precedentenstelsel

Als een rechter een uitspraak doet, bindt deze uitspraak een rechter in een volgend geval. Dit is ontstaan in de 19^e eeuw. **Declaratoir** wil zeggen dat je vaststelt wat het recht al is. Rechters bedenken geen nieuw recht, maar passen bestaand recht toe. De rechter doet aan **rechtsvinding**. Dit kan als je het recht ziet als een stelsel van gewoonterecht. Vanouds is de Common Law beschouwd geweest als een geheel van regels van gewoonterecht. Rechters vonden dus het bestaande recht dat krachtens het gewoonterecht gold. Een beslissing waarin een regel van gewoonterecht werd toegepast was geen precedent, dit was een bewijs dat een regel wellicht bestond. Rechters gingen wel eens tegen elkaar in. Je kon spreken van een vaste regel van gewoonterecht als er een reeks van beslissingen was. Je kunt de regel dus ontlenen aan een rechterlijke beslissing. Aanvankelijk was dit niet zo. Er was nog geen **stare decisis**.

Dit kwam er wel in de 19^e eeuw. **Oliver Wendell Holmes** schreef een beroemd geworden boek over de geschiedenis van de Common Law (1881). De Common Law was een systeem dat steeds verder werd **uitgebreid en opgebouwd**. Het boek begint met de woorden 'The life of the law has not been logic, it has been experience'. In de Common Law is het de ervaring die het recht creëert. Rechtszekerheid is in het recht van groot belang. Deze rechtszekerheid is groot in een codificatie. Wanneer er verschillende rechtsbronnen zijn is er veel onzekerheid. Men vond dat er rechtszekerheid in de Common Law moest komen. Dit werd gedaan door te zeggen dat een uitspraak een bindend precedent werd. In 1898 hebben de House of Lords gezegd dat zij gebonden waren aan een eerdere uitspraak. In 1944 werd dit voor het eerst gedaan in de Court of Appeal (zie casus in werkboek: *Young v Bristol Aeroplane*).

Er zijn ook nog manieren om te ontkomen aan een precedent. Dit kan door gebruik te maken van **the beautiful art of distinguishing**. Je moet kijken of er een feit is dat zo belangrijk is dat een precedent niet kan worden toegepast op jouw zaak. Dit kan leiden tot een nieuwe uitspraak. Je moet op zoek naar de **ratio decidendi** (het redengevende deel van de beslissing). Al het andere zijn de **obiter dicta** (overwegingen ten overvloede, liggen niet ten grondslag aan de beslissing).

In 1966 heeft de House of Lords zijn standpunt uit 1898 herzien. In 1966 zei de House of Lords dat zij zich konden voorstellen dat zij zich niet houden aan een beslissing wanneer zij deze onjuist achten. Hier moeten goede en dringende redenen voor zijn, aangezien rechtszekerheid erg belangrijk is.

HC 7B, 17-10-2018, Europa

De geschiedenis van Europa

De naam Europa komt uit de Griekse mythologie. De oppergod van de Grieken van Zeus. Hij liet zijn oog vallen op een prinses, genaamd Europa. Hij veranderde zichzelf in een stier en nam de prinses mee wanneer die over het strand loopt. De stier liep met de prinses achterop richting de zee en zwom richting Kreta. Zo kwam Europa in Europa terecht. Dit was het begin van veel conflicten en oorlogen.

Het Romeinse Rijk in 117 bevatte een groot deel van het huidige Europa. In de Middeleeuwen krijg je een Heilig Rooms Rijk. In 1812 heerste Napoleon in een groot deel van Europa. Nadat Napoleon werd verslagen bij Leipzig in 1814 is men in Wenen om de tafel gaan zitten, bij het congres van Wenen. De oplossing die hier werd gegeven was het herstellen van de monarchie in Europa en een situatie te creëren in Europa vergelijkbaar met de situatie voor Napoleon.

Hoe oorlog te voorkomen?

Je kunt na een oorlog met iedereen om tafel gaan zitten en verdragen gaan sluiten. Dit werd in het begin ook gedaan. Echter bleek dit niet een middel om oorlog te voorkomen. Een ander idee was om bevoegdheden over te dragen aan een hoger orgaan, waardoor partijen gedwongen zijn om samen te werken. Na WO I is de **Volkenbond** opgericht, in 1919. In het **pact van Parijs** werd het voeren van oorlog als politiek middel afgezworen. Een soort gentlemen's agreement. Na WO II werd in 1945 de **Verenigde Naties** opgericht. Na WO II was voor de Europeanen het probleem wat ze moesten gaan doen met Duitsland. Dit land was immers twee keer een wereldoorlog begonnen. Tijdens de oorlog werden hier al plannen over gemaakt. De Grote Drie kwamen bijeen op de **conferentie van Jalta** om hierover te praten. Het **Morgenthau-plan** was ook een zeer bekend plan. Dit zei dat het gevaar van Duitsland was dat het telkens weer in staat was om een grote oorlogsstaat te worden. Duitsland moest volgens dit plan een **agrarische staat** worden en de uitgebreide wapenindustrie moest worden ingeperkt. Dit plan is het uiteindelijk niet geworden. De grote drie hebben wel een paar punten afgesproken in Jalta:

- Duitsland moest worden **gedenazificeerd** na de oorlog.
- Men wilde Duitsland daarnaast ook **demilitariseren**. Het hele Duitse leger moest worden ontmanteld.
- Er moesten in Duitsland **bezettingszones** komen. Men vocht door tot het bittere eind. Duitsland was opgehouden te bestaan. Er kwamen vier bezettingszones: Amerikaans, Engels, Frans en een Sovjet-zone. Berlijn, de hoofdstad die middenin de Sovjet-zone lag, was ook opgedeeld in bezettingszones.

Koude oorlog

Al gauw brak de Koude Oorlog uit. De Sovjet-Unie wilde zo veel mogelijk landen onderwerpen aan het communisme. De Verenigde Staten probeerden ook zo veel mogelijk Europese landen aan hun, kapitalistische, kant te krijgen. Ze wilden hun **invloedsferen** uitbreiden. Europa werd verdeeld in twee blokken: een communistisch en kapitalistisch blok. Churchill noemde deze opdeling van Europa een ijzeren gordijn die deze blokken verdeelde. Toen begon men te twijfelen of ze Duitsland wel moesten

demilitariseren. Stalin zou zo namelijk in dat geval heel snel Duitsland kunnen veroveren. Duitsland mocht nu dus wel weer een Duits leger hebben.

Mensen maakten zich in deze Koude Oorlog erg druk over het communistische gevaar. De “Rede van Churchill” in Zürich is heel bekend geworden. Hij introduceerde hier een plan. Hij wilde van Europa een **politieke unie** maken. Ze moesten een nieuwe organisatie aangaan, die boven de staten zouden staan. Churchill is als het ware de vader van Europa, aangezien de gedachten van een verenigd Europa kwamen vanuit Engeland.

Raad van Europa

In 1948 werd Tsjecho-Slowakije communistisch. Er kwam een bijeenkomst in Den Haag waar Churchill ook uitgenodigd was. Hier lanceerde hij het plan van de **Raad van Europa**. Er moest een **politieke unie** komen. Deze landen zouden politiek gezien gaan samenwerken. Verder moest er een **verdrag** komen over **de mensenrechten**. Daarnaast moest er een **hof** komen dat toe moest zien op de toepassing van deze raad. Als laatste moest er ook een **parlement** komen zodat de Unie democratisch kon worden. Een jaar later, in 1949, werd de Raad van Europa opgericht. Het **Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM)** werd getekend in 1950. Dit wordt ook wel het verdrag van Rome genoemd. Verder kwam er een **gerechtshof in Straatsburg (EHRM)**. Hier wordt gekeken of men wel het EVRM naleeft. Er zijn ook landen lid van de Raad van Europa die niet lid zijn van de Europese Unie. Uiteindelijk is het mislukt om een politieke unie en parlement te bewerkstelligen. Het enige wat hiervan is overgebleven zijn het EVRM en het Hof.

Interpretatie EVRM

De vraag was nu hoe de mensenrechten uit het EVRM moesten worden geïnterpreteerd. Dit waren vooral **rechten tegen de overheid**. Bijvoorbeeld het recht op leven, het folterverbod, het slavernijverbod en het recht op een eerlijk proces. Moeten we dit verdrag blijven interpreteren als de bedoeling in 1950 of kan dit ook onderling spelen? In 1979 werd er een zaak aangespannen tegen België: een kind was niet in het huwelijk geboren en had geen recht op nalatenschap van biologische vader. Het kind ging naar Straatsburg en zei dat dit in strijd was met het familieleven. Het Hof heeft geoordeeld dat hij gelijk had en dat volgens een artikel uit het verdrag ook dit kind recht had op een deel van de erfenis. Veel rechters vonden dit een **te ruime interpretatie**. Vooral in Engeland hadden ze hier grote moeite mee. Een Engelse wet zei dat mensen in de gevangenis hun stemrecht verliezen zolang ze in gevangenis zitten. Straatsburg heeft toen gezegd dat deze wet in strijd is met het EVRM. Dit is een van de factoren geweest waardoor veel Engelsen nu **anti-Europa** zijn. Dit leidde tot een krappe meerderheid die uit Europa wilde bij de zogenaamde “Brexit”. Dit betekent dus niet dat ze uit de Raad van Europa gaan, maar alleen uit de EU, wat vooral economische gevolgen heeft

Art. 94 van onze grondwet zegt dat onze wetten getoetst mogen worden aan verdragen. Nederlandse rechters kunnen dus ook het EVRM gebruiken. Zo heeft dat verdrag invloed gekregen in het privaatrecht in landen.

Duitsland in de Koude Oorlog

In Amerika in 1947 bedacht generaal Marshall een plan om te zorgen dat Europa zo snel mogelijk weer op de been zou komen. Dit bestond uit financiële steun. Ze hebben deze steun ook aangeboden aan Tsjecho-Slowakije waarop de Sovjet-Unie dit inlijfde in het communistische blok. De westerse bezettingszones moesten samengebracht worden. Frankrijk was hier echter tegen. Hierna maakte Amerika en Engeland wel een combinatie van hun zones: Bizonia. Uiteindelijk gaf Frankrijk toe en ging dit deel hier ook bij horen: Trizonia. In 1948 heeft de Sovjet-Unie met de **blokkade van Berlijn** geprobeerd om Berlijn helemaal tot het SU gebied laten horen. Dit is voorkomen door een luchtbrug. De blokkade werd uiteindelijk hierdoor verslagen.

In 1948 werd de **Ruhrautoriteit** opgericht. De oorlogsindustrie moest uit de handen van de Duitsers blijven. Hierna, op 8 mei 1949, werd een grondwet opgesteld voor een nieuwe Duitse staat: de **Bondsrepubliek Duitsland (BRD)**. Als reactie hierop werd in het oosten ook een Duitse staat opgericht: de Duitse Democratische Republiek (DDR). In Oost-Duitsland zijn ook pogingen ondernomen om alle oude nazi's eruit te werken en die te vervangen door communisten. In het westen had men minder haast met het denazificeren. De oude generaals en oude rechters waren vaak nog nodig. In het oosten van Duitsland werd een boek uit gebracht, het **Brandbuch** van de nazi's. Hier stonden alle nazi's in die in West-Duitsland nog steeds een hoger positie hadden.

Het ontstaan van de Europese Unie

Na de oprichting van de bondsrepubliek was de vraag wat er gedaan moest worden met de Ruhrautoriteit. In Frankrijk heeft men plannen gesmeed waardoor er een nieuwe oplossing kwam voor het Ruhrgebied. Monnet en Schumann hebben op 9 mei 1950 een plan geïntroduceerd: ze stelden voor aan Duitsland om verder te gaan samenwerken. Er moest een unie gemaakt worden betreffende de **kolen en staalvoorraden**. Deze zeggenschap moest overgedragen worden aan een supranationaal orgaan. Dit is de voorloper van de huidige Europese Unie. In 1952 werd de eerste Europese gemeenschap opgericht: de **EGKS** (Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal). In 1957 zijn bij het verdrag van Rome nog twee Europese gemeenschappen opgericht: het **EURATOM** en de **Europese Economische Gemeenschap**. Deze had tot doel dat er geen handelsbelemmeringen in Europa zouden zijn. In 1965 zijn de verschillende organen van de verschillende gemeenschappen gefuseerd. De drie gemeenschappen werden vanaf toen gemeenschappelijk uitgeoefend. Uiteindelijk werd het **Unieverdrag van Maastricht(1992)** gesloten. Er werd één Europese Unie gemaakt. Hier ontstond ook de **euro**.

In de Europese Unie heb je verschillende instellingen:

- De **raad van ministers**, die het in Europa voor het zeggen hebben. De raad van ministers is de uitvoerende instantie van de commissie.
- **Commissie**
- Het **parlement** heeft beperkte bevoegdheden.
- **Hof van Justitie**. Dit is de rechter van Europa, van de Europese Unie. Dit is betreft vooral economisch recht. Deze is gesitueerd in Luxemburg.

Hof van Justitie

Je hebt verordeningen die in de lidstaten rechtstreeks werken. Daarnaast zijn er ook richtlijnen die oproepen dat de nationale wetgeving van de lidstaten in overeenstemming moet zijn met deze richtlijnen. Europese burgers kunnen zelfstandig niet naar het Hof van Justitie. Door **prejudiciële beslissingen** kunnen zulke zaken hier toch terecht komen. Er is een regeling die zegt dat als een kwestie van Europees

recht speelt voor een nationale rechter, dan mag door een lagere rechter die kwestie, als men vindt dat dit belangrijk is, aan het hof van justitie gevraagd worden hoe deze regel moet worden geïnterpreteerd. De nationale rechter past dan deze interpretatie toe. De beslissing wordt uiteindelijk genomen door de nationale rechter. Als de zaak bij de hoogste nationale rechter komt is die verplicht om de interpretatie aan het Hof van Justitie te vragen.

Het Europees parlement heeft in 1989 een resolutie aangenomen voor het maken van een Europees Burgerlijk Wetboek. Men is er wel mee bezig, maar politiek gezien heeft dit weinig gewicht. Er is geen instantie die aandringt dat dit er komt. Daarom is het belangrijk dat er eerst een politieke eenheid is voordat een juridische eenheid gerealiseerd kan worden.